

Villes et Pays d'art et d'histoire
au fil de la ville

Établie vers 1786-1787 rue
l'endroit où se réunissaient
de passage, la salle de spectacle
sa renommée quand lui est
oiseaux, créé par le naturaliste
Son nom se collectionne d'animaux

laissez-vous

Bar-le-Duc

Laat u vertellen Bar-le-Duc

Historische achtergrond

De oorsprong van de stad

Vanaf de 1e eeuw na Christus wordt het gebied op de rechteroever van de Ornain ontsloten door de Romeinse heerweg (de huidige Rue des Romains) die door het dal langs de rivier loopt, waardoor de eerste inwoners van Caturiges zich op deze plek konden vestigen. De nederzetting breidt zich in de 6e eeuw uit naar de linkeroever en vormt de “Bourg” omringd met vestingmuren. Rond 951 laat Hertog Frederik van Ardennen een burcht bouwen op de uitstekende rotspunt. Dit bouwwerk vormt in de 13e eeuw de basis voor de stadswijk “Ville Haute” (bovenstad). Aan het einde van de 14e eeuw, onder het bewind van Robert de Luisterrijke wordt ten oosten van de eerste stadskern de wijk Neuveville gebouwd die bestaat uit een stelsel van evenwijdige straten (Rue Oudinot, Rue du Docteur Nève, Rue Martelot).

De Renaissance

De 16e eeuw wordt beschouwd als de eeuw van de Renaissance. In Bar-le-Duc begint de Renaissance echter al in de eeuw daarvoor, dankzij het mecenaat van René I van Anjou en zijn kleinzoon René II. Het is een periode van relatieve vrede en voorspoed zowel op politiek als op cultureel vlak. De lange regeerperiodes van Anton de Goede (1508-1544) en Karel III (1545-1608) zorgen voor stabiliteit en een politieke, economische en culturele opbloei van de stad. Renaissance betekent letterlijk “wedergeboorte”, een herontdekking van de klassieke oudheid als inspiratiebron. De kunstenaars laten zich inspireren door de Romeinse overblijfselen in de vormen en lijnen van hun kunstwerken. De architectuur is strak geordend met constructies bestaande uit tafelmenten, kroonlijsten, friezen en andere ornamenten die ritme geven aan de gevels en een opvallende tegenstelling vormen met de middeleeuwse huizen. Het rijke beeldhouwwerk (trompetgewelven, colonetten, afbeeldingen in reliëf) is geïnspireerd op het antieke voorbeeld.

Conflicten

Vanaf 1630 krijgt de stad het zwaar te verduren tijdens de Dertigjarige Oorlog, die in 1618 is uitgebroken. De militaire bezettingen, hongersnoden en epidemieën bepalen in die tijd het dagelijks leven van de “Barisiens”, de inwoners van Bar-le-Duc. Ook ondergaan zij de gevolgen van het anti-Franse beleid van Hertog Karel IV die zich verzet tegen de pogingen van Richelieu om het hertogdom van Bar bij Frankrijk te voegen. Na een nieuwe periode van vrede en onafhankelijkheid wordt het hertogdom in 1766 uiteindelijk door het Franse koninkrijk geannexeerd.

19e eeuw

Na de Franse Revolutie wordt Bar-le-Duc de hoofdstad van het departement. Deze vooraanstaande rol wordt verder versterkt tijdens het industriële tijdperk, ook al bestond hier al sinds de Middeleeuwen een rijke traditie van ambachtskunsten. Aan het eind van de 19e eeuw ontwikkelt zich een economische bedrijvigheid rondom brouwerijen en manufacturen waar ijzer en textiel verwerkt werden en mechanische onderdelen werden vervaardigd. In die tijd worden er in de stad een aantal innovaties ontwikkeld, zoals de verbetering van de dieselmotor en de vélodrome.

20e eeuw

Aan het begin van de Eerste Wereldoorlog wordt Bar-le-Duc aanvankelijk bedreigd door de slag aan de Marne maar uiteindelijk wordt de stad niet bezet. Het front is echter niet ver en de stad speelt een actieve rol in de nationale verdediging, en vooral in 1916, bij de bevoorrading van Verdun. Er wordt intensief gebruik gemaakt van het spoorwegnet “de Varinot” en de toevoerroute over de weg, die sinds het einde van de oorlog de “Voie Sacrée” (Heilige Weg) genoemd wordt. Het militair kerkhof, gelegen in de wijk Marbot getuigt van deze sombere tijden. Tevens herinneren vele gedenktekens in de stad eraan dat deze periode voor miljoenen mensen een zware lijdensweg vormde.

Tussen 2006 en 2008 zijn er verspreid door de hele stad 35 erfgoedwijzers geplaatst in het kader van het label “Ville d’art et d’histoire” (cultuurhistorische stad). Om een beter inzicht te krijgen en de stad optimaal te kunnen ontdekken geeft deze brochure een samenvatting voor elke erfgoedwijzer. Op de algemene plattegrond van Bar-le-Duc staan de betreffende monumenten en aanbevolen routes aangegeven.

- 1 Caturiges en het ontstaan van de stad
- 2 Notre-Dame Kerk
- 3 Notre-Dame brug
- 4 Gedenkmonument Michaux
- 5 Rue du Bourg
- 6 Prefectuurgebouw
- 7 Place de la Couronne
- 8 Collège Gilles de Trèves
- 9 Place de la Fontaine
- 10 Ville Haute
- 11 Rue des Ducs-de-Bar
- 12 Hôtel du Département
- 13 Hôtel de Salm
- 14 Saint-Étienne Kerk
- 15 Hôtel de Florainville
- 16 Place Saint-Pierre
- 17 Hallencomplex

- 18 Rue des Grangettes
- 19 Tour de l'Horloge
- 20 Kasteel van de Hertogen van Bar
- 21 Vestingwerken
- 22 Canal des Usines
- 23 Hôtel de Ville en omringend park
- 24 Saint-Antoine kerk
- 25 Place Reggio
- 26 Café des oiseaux
- 27 Boulevard de la Rochelle
- 28 Place Exelmans
- 29 ynagoge
- 30 Lyceum Raymond Poincaré
- 31 De kerkhoven van de stad
- 32 Kasteel van Marbeaumont
- 33 Stadswijk Côte Sainte-Catherine
- 34 Stadswijk Marbot
- 35 Stadswijk Libération

1

Caturiges en het ontstaan van de stad

Op enkele oudere Keltische overblijfselen na stammen de eerste vermeldingen van een nederzetting op de locatie van Bar-le-Duc uit de eerste eeuw van onze jaartelling. Caturiges, gevestigd op de rechteroever van de rivier de Ornain, is in die tijd slechts een Gallo-Romeins poststation – een statio – op de weg van Reims naar Toul, midden in het grondgebied van de Leuques.

2

Notre-Dame Kerk

11e-18e eeuw

De Notre-Dame Kerk is niet alleen het oudste religieuze bouwwerk maar ook, tot aan het eind van de 18e eeuw, de enige parochiekerk van de stad. Gravin Sophie neemt het initiatief tot de bouw van de kerk in 1088 op de plaats van een eerdere heilige plaats die gewijd was aan de Heilige Maagd. De kerk wordt meerdere malen verbouwd en de torenspits gaat in 1619 in vlammen op nadat de bliksem erin was geslagen. Vanaf 1728 wordt een nieuwe toren gebouwd, bekroond met een koepel. Bouw en verbouwingen hebben vier eeuwen geduurd, wat ook te zien is aan het mengsel van verschillende bouwstijlen.

3

Notre-Dame brug

14e eeuw

De Notre-Dame brug of “Grand-Pont” (“Grote Brug”) vormt de verbinding tussen de wijk Barriville en het Bourg-kwartier en was lange tijd de enige brug over de Ornain. Dit bouwwerk slaat letterlijk en figuurlijk een brug tussen de twee stadsdelen en was tot de 18e eeuw topzwaar met de talloze huizen die bovenop de vijf bogen van gehouwen stenen waren gebouwd. De kapel heeft op wonderbaarlijke wijze de bombardementen van de Tweede Wereldoorlog overleefd.

4

Gedenkmontument Michaux

18e-19e eeuw

Op de plaats van een vroegere fontein is in 1894 na een publieke geldinzameling een gedenkteken opgericht ter ere van Pierre en Ernest Michaux, inwoners van Bar-le-Duc en uitvinders en ontwikkelaars van de vélompède met pedalen. Dit monument markeert tevens de toegang tot het Bourg-kwartier.

5

Rue du Bourg

De Rue du Bourg heeft zijn naam te danken aan “Burgum barri”, de naam van de stadswijk waar hij dwars doorheen loopt, en is één van de oudste verkeersaders van de stad. De straat geeft een zeer uiteenlopend architecturaal plaatje te zien. Langs het vroegere pad naar het kasteel zijn prachtige Renaissancegevels te bewonderen die talloze schrijvers hebben geïnspireerd.

5

6

8

9

6

Prefectuurgebouw

18e-19e eeuw

Gelegen midden in het stadsdeel Bourg is de Prefectuur al vele eeuwen lang het kloppend hart op het gebied van godsdienst, ziekenverzorging, politiek en administratief bestuur. De gebouwen van de officiële residentie van de Prefect van het departement Meuse getuigen van dit rijke verleden.

7

Place de la Couronne

Het verhaal gaat dat het “plein van de Kroon” is genoemd naar een herberg die in de 17e eeuw op deze plek stond. Tijdens de Franse Revolutie is het plein omgedoopt tot Place de la Liberté (plein van de Vrijheid) en werd er elke week een markt gehouden. Tegenwoordig symboliseert de stadspoort, de “Porte de la Couronne”, hoewel meerdere malen verbouwd, nog steeds de toegang tot deze oudste wijk van de stad.

8

Collège Gilles de Trèves 1574

Het college, gebouwd door de deken van de collegiale kerk Saint-Maxe voor de opvoeding van de jeugd van Bar-le-Duc wordt in 1574 voltooid. De instelling stond van 1617 tot 1762 onder leiding van de Jezuïeten wier onderwijs gericht was op de strijd tegen de ketterse ideeën van de protestantse Hervorming.

De architectuur van het gebouw is kenmerkend voor de Lotharingse stijl uit de 16e eeuw die beïnvloed werd door de kunst en technieken van de Renaissance. Om een plein met karakteristieke galerij liggen de eenvoudig vormgegeven gebouwen met onopvallende, maar hoge daken en strak geordende openingen in de hoog oprijzende, versierde gevels, die hun belangrijkste rijkdommen pas op het binnenplein prijsgeven.

9

Place de la Fontaine

De fontein speelt een belangrijke rol in het dagelijks leven ten tijde van het Ancien Régime. Vanaf 1465 levert hij het drinkwater voor de inwoners van de Ville Haute en het kasteel. Het huidige monument in barokstijl dateert uit 1757. De fontein was tevens een plek waar het volk samenkwam, en men vertelt dat op feestdagen de “pineau de Bar” (likeur) hier rijkelijk vloeide. De Rue de l’Armurier (straat van de wapensmid) die op dit plein uitkomt is één van de drie oudste toegangswegen tot de Ville Haute.

10

Ville Haute

De Ville Haute (bovenstad) ontwikkelt zich rondom het kasteel van de graven, en later van de hertogen van Bar, en vormt één van de mooiste Renaissancewijken van Frankrijk. Al heel vroeg kenden de prins van Bar belangrijke privileges toe aan deze stadswijk rondom het kasteel om er een aristocratische bevolking aan te trekken en ervoor te zorgen dat zij zich hier duurzaam vestigde. Deze notabelen, zowel leken als geestelijken, nemen deel aan het handelsleven van Bar. De Ville Haute, ook wel “La Halle” (de markthal) genoemd, wordt aldus het politieke, economische, gerechtelijke en uitgaanscentrum van de stad. Tegenwoordig organiseert de gemeente elk jaar in dit beschermde oude stadsdeel het RenaissanceS festival dat de traditie van de grote feesten van weleer voortzet.

11

11

Rue des Ducs-de-Bar

De voormalige “Grande Rue” (hoofdstraat)

De Rue des Ducs-de-Bar, de voornaamste verkeersader van de Ville Haute, gelegen in het verlengde van de “route de France” die vanuit Parijs de stad binnenkomt, is de straat van de edelen. Een straat die de rijkdom en grandeur van het hertogdom Bar weerspiegelt en waar sinds de 16e eeuw alle leden van de elite hun herenhuis lieten bouwen. De Grande Rue wordt in 1857 omgedoopt tot Rue des Ducs-de-Bar om eer te bewijzen aan de vorsten die hebben bijgedragen aan de verfraaiing van de straat.

12

Hôtel du Département

1883-1991

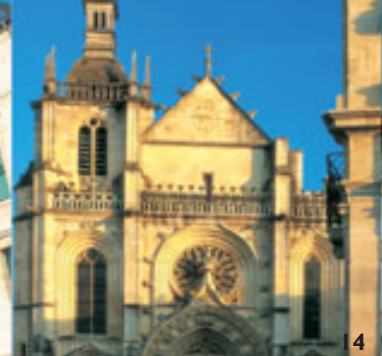
Dit imposante bouwwerk, de voormalige School voor Onderwijzeressen, wordt vanaf 1883 buiten de oude stad neergezet door de uit Bar afkomstige architect Micault. De stijl is geïnspireerd op de klassieke bouwkunst en het geheel is opgezet in een H-vorm bestaande uit een langwerpig gebouw omringd door vier paviljoens. Tijdens de Eerste Wereldoorlog was hier een militair hospitaal ondergebracht, en tijdens de Tweede Wereldoorlog tevens een gevangenis. Sinds 1991 doet het gebouw dienst als Hôtel du Département (zetel van het departementale bestuur) na een verbouwing door de beroemde architect Dominique Perrault.

12

13

Hôtel de Salm - 1716

Het Hôtel de Salm dat het doorkijkje door de Rue des Ducs-de-Bar afsluit, is gebouwd in 1716 op de overblijfselen van een eerder woonhuis van de familie van Salm. Dit bouwwerk onderscheidt zich van de andere herenhuisen in de wijk door zijn klassieke bouwstijl met regelmatige traveeën, hoge verdiepingen en balustrade die de pracht en praal van dit aristocratische huis onderstrepen.

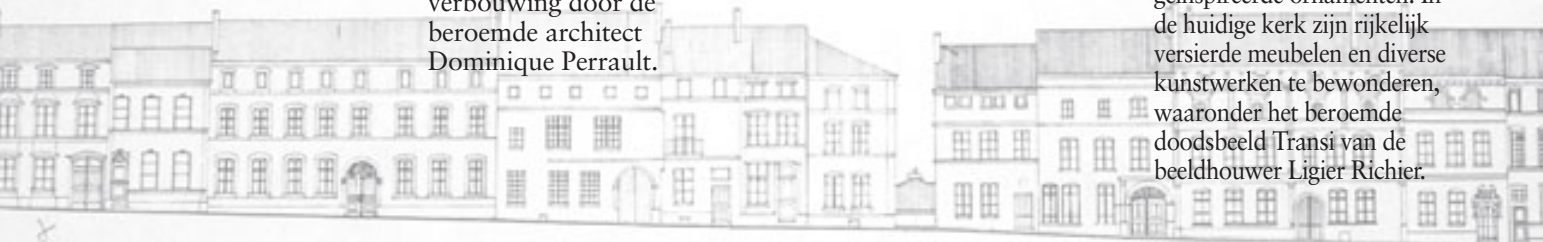
14

14

Saint-Étienne Kerk

Voormalige collegiale kerk Saint-Pierre 1315-1520

De collegiale kerk – beheerd door een college van kanunniken - is opgericht in 1315 door Hertog Edouard I op de plaats van een vroegere kapel. In 1782 fuseert het kapittel van Saint-Maxe met het kapittel van Saint-Pierre, bij welke gelegenheid ook de relikven worden overgebracht. Oorspronkelijk was de kerk bestemd voor de ambtenaren van het stadsbestuur, maar vanaf de Franse Revolutie is hij in gebruik als parochiekerk. Een eerste bouwwerk wordt opgetrokken maar dit raakt beschadigd tijdens de Honderdjarige Oorlog. In de 5e eeuw wordt de kerk door René I herbouwd in flamboyant gotische stijl met op de Renaissance geïnspireerde ornamenten. In de huidige kerk zijn rijkelijk versierde meubelen en diverse kunstwerken te bewonderen, waaronder het beroemde doodsbeeld Transi van de beeldhouwer Ligier Richier.

15

15

Hôtel de Florainville

16e-18e eeuw

Dit voorname bouwwerk, opgetrokken tijdens de Renaissance voor de aan de Hertogen van Bar verwante familie van Florainville, domineert het Place Saint-Pierre met zijn weelderige ornamenten en is in de 18e eeuw uitgebreid en aangepast toen het werd gekozen als zetel van het stadsbestuur. Hoewel gerealiseerd in dezelfde stijl, onderscheidt het zich van de andere gebouwen op het plein door de hoge, met leien gedekte kap. In Hôtel de Florainville is sinds 1949 de arrondissementsrechtbank en later het hof van assisen gevestigd.

16

16

Place Saint-Pierre

16e-17e eeuw

In de middeleeuwen werden op dit plein jaarbeurzen, markten, samenkomsten en volksfeesten gehouden. De grote ruimte is in de loop der tijd echter steeds meer ingeperkt door de bouw van hoge gebouwen. De huidige opzet van het plein dateert uit de Renaissance: omsloten door het hallencomplex en de herenhuizen van de oude adel van de stad. Doordat alle gebouwen zijn opgetrokken uit Savonnières kalksteen en allemaal ongeveer even hoog zijn is een zeer homogeen geheel ontstaan. Slechts één woonhuis gebouwd in traditionele middeleeuwse stijl met uitkraging en vakwerk contrasteert met de andere gevels.

17

17

Hallencomplex

13e-19e eeuw

De markthallen, de plaats waar goederen werden verhandeld, opgeslagen en vervaardigd, voorzien van talloze privileges, zijn gebouwd tijdens de regeerperiode van graaf Thiébault II (1239-1291) om de handelstromen in de stad te kanaliseren. In de 16e eeuw vaardigt de hertog regels uit voor de harmonisering van nieuwe gebouwen in de stad, die tot nu toe een bonte verzameling van allerlei stijlen en materialen te zien gaf. Rondom de markthal worden stenen gebouwen neergezet, met arcadengalerijen die uitkijken op een centraal binnenplein. Het huidige aspect van het complex is vrijwel niet veranderd sinds het begin van de 19e eeuw, na de brand die de galerijen en de gebouwen aan de kant van de Rue des Ducs-de-Bar heeft verwoest.

18

Rue des Grangettes

De straat volgt het oostelijke tracé van de vroegere stadsmuur. Aan deze kant zijn de gevels gebouwd op de substructies van de vestingmuren. De naam is waarschijnlijk afkomstig van het gehucht "Les Grangettes", waarvan de eerste vermelding uit de 15e eeuw stamt. De term verwijst naar de "granges" (schuren) van de herenhuizen aan de achterkant van het Place Saint-Pierre die in deze straat uitkwamen.

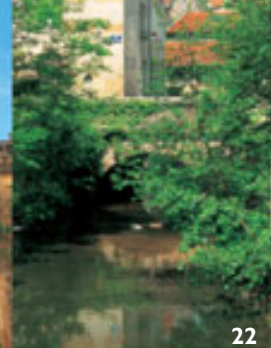
19

20

21

22

19

Tour de l'Horloge

Vroegere vestingwallen van het kasteel

De Tour de l'Horloge is een overblijfsel van de vroegere vestingwerken en dankt zijn naam aan de grote klok die in 1381 werd aangebracht door Hertog Robert voor de bewoners van het kasteel. Vanaf die tijd neemt de toren een belangrijke plaats in in de stad, hij waarschuwt de inwoners van Bar voor een vijandige aanval of bij brand, luidt de avondklok en het opengaan van de markthallen, en vormt een vertrouwd silhouet bij tal van ceremonies.

20

Kasteel van de Hertogen van Bar

15e-16e eeuw

Om zijn landgoederen te beschermen besluit Hertog Frederik van Opper-Lotharingen aan het eind van de 10e eeuw om een vesting te bouwen op een uitstekende rotspunt boven het dal van de Ornain. Op deze ideale strategische plek, omgeven door ravijnen en uitlopend in een plateau ontstaan aanvankelijk slechts enkele woonhuizen en een kapel. Talloze malen verbouwd, uitgebreid en versterkt, wordt het kasteel in de 17e eeuw vrijwel geheel verwoest.

21

Vestingwerken

Overblijfselen

De hertogelijke stad, gelegen aan de uiterste grenzen van het koninkrijk Frankrijk en het Keizerrijk, vestingplaats en hoofdstad van een provincie die lange tijd zijn onafhankelijkheid heeft weten te bewaren, wordt beschermd door meerdere vestingwallen in het dal en op de uitstekende rotspunt; elke wijk heeft zijn eigen vestingmuur. Bij gevaar konden de bewoners zich verschansen achter maar liefst vier verdedigingslinies.

22

Canal des Usines

6e eeuw

Het "Canal des Usines" (kanaal van de fabrieken) is de oudste aftakking van de Ornain en speelt samen met het Marne-Rijnkanaal een structurerende en beeldbepalende rol in het hedendaagse stedelijke weefsel. Het kanaal loopt dwars door het gemeentelijke grondgebied en leverde oorspronkelijk het noodzakelijke water voor de verdediging van de Bourg en de ontwikkeling van ambachtelijke activiteiten (textiel, wapensmederij, brouwerijen...).

23

24

25

26

23

Hôtel de Ville en omringend park

19e-20e eeuw

Het huidige stadhuis is gebouwd in 1803 aan de buitenzijde van de stad op initiatief van Maarschalk Nicolas-Charles Oudinot, die in zijn geboortestad een waardig onderkomen in overeenstemming met zijn rang van militair officier wilde bezitten. Het gebouw staat tussen een voorplein en een tuin, geheel volgens de esthetische canons van die tijd, en is in 1868 door de gemeente aangekocht om er het stadhuis te vestigen en de inwoners van Bar een prachtig groen park in het hart van de stad te bieden.

24

Saint-Antoine kerk

14e eeuw

Gesticht door Hertog Robert de Luisterrijke in de nieuwe stadswijk die hij heeft opgezet ten oosten van de Bourg. Hij schenkt het Augustijnenklooster royale toelagen die gebruikt worden om zijn kerk diverse malen uit te breiden en te verfraaien. Na de Franse Revolutie en de opheffing van het klooster wordt de kerk de zetel van de parochie Saint-Antoine.

25

Place Reggio

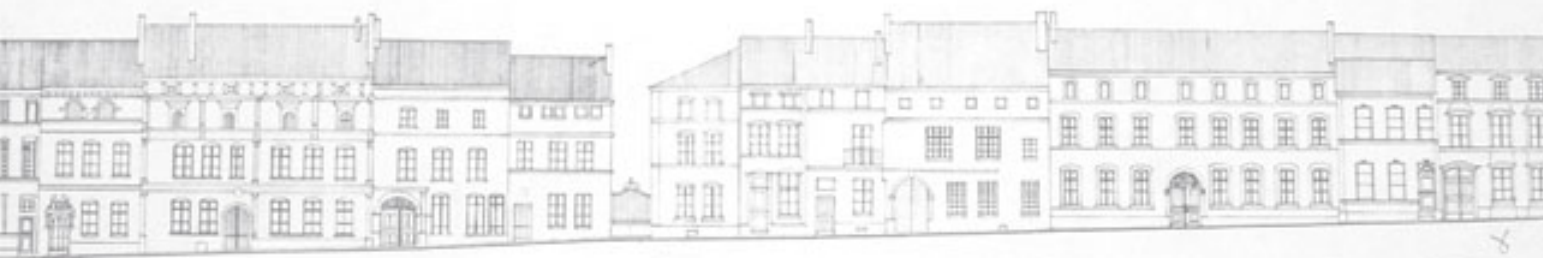
Het Reggio plein, gebouwd in een latere fase, aan het eind van de 18e eeuw, vormt een belangrijke spil in het centrum van de Ville Basse. Gelegen op het kruispunt van twee oude stadswijken geeft het aan de ene kant uit op Neuveville met zijn rechte stratenrijen en aan de andere kant op het Bourg-kwartier en de monumentale gevel van de Prefectuur. De naam en het standbeeld van het plein bewijzen eer aan een beroemde inwoner die zich heeft onderscheiden tijdens de Napoleontische veldtochten: Maarschalk Oudinot, Hertog van Reggio.

26

Café des oiseaux

Eerste helft 19e eeuw

Gebouwd omstreeks 1786-1787 in de Rue de la Neuveville op de plaats waar vroeger de pleisterende troepen samenkwamen, krijgt deze toneelzaal grote bekendheid vanaf het moment dat het door de dierenopzetter Louis Poirson ontworpen Café des Oiseaux erbij wordt gevoegd. Door zijn omvangrijke collectie opgezette dieren wordt dit etablissement wel beschreven als "de meest buitengewone cafézaal van Europa".

27

28

29

31

27

Boulevard de la Rochelle

18e-20e eeuw

De Boulevard de la Rochelle is nu de belangrijkste winkelader van de stad, maar was aanvankelijk slechts een onverhard pad dat de voorstad Faubourg d'Entre-Deux-Ponts verbond met de Grand Pont-Neuf. Maar de bloei van de handel in de Ville Basse (benedenstad) vanaf het eind van de 18e eeuw noopte tot het reorganiseren van de verkeersstromen door deze hoofdstraat, die buiten de vroegere middeleeuwse stadsmuren gelegen is.

28

Place Exelmans

1858

Gesitueerd op de plek van het vroegere Place de l'Abattoir, krijgt het plein de naam van Remy Joseph Isidore Exelmans in 1874. Tijdens een korte periode tussen 1878 en 1901 wordt het plein omgedoopt tot Place Thiers, maar later krijgt het zijn oude naam weer terug na de inhuldiging van het standbeeld van Emile Peynot dat hulde brengt aan deze maarschalk die geboren is in de nabijgelegen Rue Bar-la-Ville.

29

Synagoge

1871-1872

Gebouwd in 1871-1872 door de architect Charles Demogot op de rechteroever van de Ornain. De synagoge van Bar-le-Duc is typerend voor de Moorse stijl die de synagogen van de tweede helft van de 19e eeuw kenmerkt, met name in Oost-Frankrijk. De oriëntaalse stijlkenmerken zijn zowel binnen als buiten het gebouw te bewonderen: hoofijzerbogen en timpanen beeldhouwd met rankenversiering en lofwerk, geschilderde taferelen op de muren, glas-in-loodramen en houten plafond.

30

Lyceum Raymond Poincaré

1856-1857

Gebouwd als opvolger van het college Gilles de Trèves dat dateerde uit de 16e eeuw en te klein was geworden, wordt het "keizerlijk lyceum" op 26 oktober 1857 feestelijk geopend. De gebouwen zijn gerangschikt rondom een gesloten binnenplaats en boden plaats aan driehonderd leerlingen, van de laagste klassen tot het eindexamenjaar. Later is het meerdere keren uitgebreid en aangepast, en momenteel zijn er een college (eerste 4 jaar middelbaar onderwijs) en een lyceum (laatste drie jaar) gevestigd.

32

33

34

31

De kerkhoven van de stad

19e-20e eeuw

Vanaf 1850 aangelegd langs het Chemin de Popey vormt het burgerlijke kerkhof samen met het naastgelegen militaire kerkhof als het ware een afspiegeling van de geschiedenis van de stad. De graftomben die hier worden gekoesterd bewaren de herinnering aan het verleden van de inwoners. Sommige graven hebben zo'n grote artistieke waarde dat ze op de Historische Monumentenlijst zijn geplaatst.

32

Kasteel van Marbeaumont

1903-1905

Het kasteel van Marbeaumont is een mooi voorbeeld van belle-époque-architectuur, die inspiratie putte in de klassieke oudheid. Het weerspiegelt het welslagen en de rijkdom van zijn eigenaar, de bankier Paul Varin-Bernier. Maar achter dit historicistische eclecticisme verschuilen zich innoverende bouwtechnieken en materialen die voor het begin van de 20e eeuw uiterst vooruitstrevend waren.

33

Stadswijk Côte Sainte-Catherine.

1964

Lang voordat de flatgebouwen van het Côte Sainte-Catherine project werden opgetrokken, groeiden er vanaf de 12e eeuw en tot in de 19e eeuw wijndruiven op deze heuvel. De eerste gebouwen zijn al in 1964 neergezet en vormden een antwoord op de huisvestingscrisis die ontstaan was door de babyboom na de Tweede Wereldoorlog. Dit complex voldeed aan de nieuwbouwregels volgens de maatschappijvisie van Le Corbusier die gericht was op sociale gelijkheid.

34

Stadswijk Marbot

Marbot is waarschijnlijk reeds in de Romeinse tijd gevestigd op het kruispunt van verschillende communicatiewegen en wordt in 1365 betiteld als "gehucht". De wijk vormt één van de vier "faubourgs" (voorsteden) van de hertogenstad, samen met de voorsteden Vée, Couchot en Entre-Deux-Ponts. De naam zou afkomstig zijn van de samenvoeging van "mar" (waterplas) en "bot" (heuvel);

35

Stadswijk Libération

Dit stadsdeel is buiten de oude stadsgrenzen gelegen en wordt pas na afloop van de Tweede Wereldoorlog verstedelijkt. De naam Quartier de la Libération (Wijk van de Bevrijding) verwijst naar de intocht van de Amerikaanse troepen in Bar-le-Duc via deze invalsweg op 31 augustus 1944. Een gedenkteken langs de avenue herinnert aan dit glorieuze moment.

Laat u vertellen over Bar-le-Duc, cultuurhistorische stad...

...onder leiding van een ervaren, door het Ministerie van Cultuur erkende gids.

De gids bereidt u een hartelijke ontvangst. Hij kent alle facetten van Bar-le-Duc en geeft u de sleutels tot een beter begrip van bijvoorbeeld de schaalverhouding van een plein, een beter inzicht in de manier waarop de stad zich in de loop der tijd wijk per wijk heeft ontwikkeld. De gids past zich aan u aan. Aarzelt u niet om hem al uw vragen te stellen.

Dienst cultureel erfgoed

Deze dienst coördineert alle initiatieven van Bar-le-Duc als cultuurhistorische stad en organiseert het hele jaar door manifestaties voor de inwoners en scholieren van Bar-le-Duc. De dienst staat tot uw beschikking voor al uw projecten.

Groepen van buitenaf

Het Office du Tourisme van Bar-le-Duc organiseert het hele jaar door bezichtigingen op afspraak voor groepen volwassenen en kinderen (buiten schoolverband). Speciale brochures voor deze doelgroepen kunnen op aanvraag worden toegestuurd.

Uit het venster van mijn hooggelegen kamer op de tweede verdieping zag ik de bovenstad, als een amfitheater, haar puntige daken en spitse kerktorens zich scherp aftekenend tegen de zachte golvingen van onze wijnhellingen.

ANDRÉ THEURIET/Années de printemps, 1896

Informatie :

Museum cultureel erfgoed

tél : 03 29 76 14 67,
fax 03 29 77 16 38
Esplanade du Château
55000 Bar-le-Duc
email : musee@barleduc.fr

Office du tourisme (VVV)

tél : 03 29 79 11 13
7, rue Jeanne d'Arc
55000 Bar-le-Duc,
fax 03 29 79 21 95
email :
barleduc.tourisme@wanadoo.fr
www.tourisme-barleduc.com

Bar-le-Duc maakt deel uit van het nationale netwerk van "Villes et Pays d'art et d'histoire" (Cultuurhistorische Steden en Streken)

De directie Architectuur en Erfgoed van het Ministerie van Cultuur en Communicatie kent het label "Villes et Pays d'art et d'histoire" toe aan plaatselijke overheden die hun cultureel erfgoed op levendige wijze presenteren. De label garandeert de deskundigheid van de gidsen en erfgoed "entertainers" en de kwaliteit van hun prestaties. De steden en streken met dit label presenteren hun erfgoed in al zijn diversiteit, van antieke overblijfselen tot 20e eeuwse architectuur. Momenteel omvat het netwerk 130 steden en streken verspreid over heel Frankrijk.

In de nabijheid

Langres, de streek rond Guebwiller, de streek rond Montbéliard, Châlons-en-Champagne, Reims en Sedan hebben eveneens het label "Villes et Pays d'art et d'histoire" toegekend gekregen.

